

denne Lov, end den er blevet anvendt i det foregaaende Aar.

Det ærede 10de Medlem for 1ste Kreds spurgte mig saa, om ikke det vilde være rigtigt paa Grund af bristende Forudsætninger at tage op til Revision alle de Overenskomster, der er sluttede ved Separationer mellem to Ægtefæller. Jeg maa dog dertil sige, at det er en frivillig Overenskomst, som er blevet truffet. At tage Initiativet til at omstøde saadanne frivillige Overenskomster kan jeg ikke ret vel se, at Justitsministeriet skulde, og jeg kan heller ikke rigtig se, at Justitsministeriet har nogen Myndighed til at omstøde saadanne Overenskomster. Jeg tror derfor ikke, at der ved den Sag er andet at gøre end at følge den Fremgangsmaade, som Justitsministeriet nu er inde paa.

Det ærede 6te Medlem for 2den Kreds spurgte mig, om Tiden nu ikke var inde til at lade Revisionen af Børneloven foregaa, eftersom Kvinderne nu var kommet ind i Rigsdagen og den skandinaviske Familieretskommission havde afgivet sin Betænkning. Jeg skal dertil sige, at det er Meningen, at Børneloven saa snart som muligt skulde til Revision i Rigsdagen; men jeg tror, at saaledes som Forholdene har udviklet sig, hvor meget er blevet forandret og Udviklingen er gaaet meget fremad i de sidste Aar, vil det vist nok være rigtigt, at der bliver nedsat en mindre Kommission til at foretage en Gennemgang af det af den store Kommission udarbejdede Forslag til en ny Børnelov. Jeg er betænkt paa snarest muligt at faa dette gjort, og saa vil Revisionen af Børneloven maaske kunne komme for Rigsdagen allerede i indeværende Samling, det haaber jeg i hvert Fald skulde kunne lykkes. Betænkningen fra den skandinaviske Familieretskommission foreligger ikke helt endnu. Der foreligger allerede gennem et Par Aar Betænkning fra den skandinaviske Familieretskommission vedrørende saavel Forslag om Reglerne for Ægteskabs Indgaaelse som Forslag om Regler for Ægteskabs Opløsning, men derimod er Forslaget om Ægteskabet selv, om Retsreglerne for Ægteskabet, det formueretlige Forhold mellem Ægtefæller og hele Ægtefællernes indbyrdes Forhold, vel udarbejdet af Kommissionen; men Motiverne er endnu ikke udarbejdede og Betænkningen derfor endnu ikke afgivet. Saa snart denne Betænkning er afgivet, vil der blive nedsat en lille Kommission. Jeg har aftalt det med den nuværende Kommissions Formand for Danmarks Vedkommende, Professor Viggo Bent-

zon, at han og Højesteretsassessor Krarup, Departementschef Schrøder fra Justitsministeriet og jeg sammen i Vinter skal paa tage os det Arbejde at gennemgaa alle tre Lovforslag og tilpasse dem, saa vel efter den Udvikling, som er foregaaet i de 2—3 Aar, som er forløbet, siden Forslagene om Ægteskabs Stiftelse og Opløsning blev udarbejdet, og navnlig under Hensyn til, at disse Forslag med væsentlige Ændringer er blevet vedtaget i Sverige, hvortil der vilde være at tage Hensyn, inden man fremsatte disse Forslag i den danske Rigsdag; og navnlig ogsaa saaledes, at de 3 Forslag afpasses, afstemmes efter hverandre indbyrdes, idet der nu i Forslaget om Ægteskabs Indgaaelse og Stiftelse findes Regler, som ikke passer med de Regler, der er blevet udarbejdet som Forslag angaaende Forholdet i selve Ægteskabet. Det maa selvfølgelig alt sammen afpasses til et Hele, og det skal foregaa paa den af mig her antydede Maade i Vinter. Derefter vil disse tre Forslag være at sammenarbejde til et Forslag til Lov om Ægteskab, som altsaa indeholder Reglerne for Ægteskabs Indgaaelse og selve Ægteskabet, som det er bestemt ved Retsregler, og Ægteskabs Opløsning.

Steinke: Den højtærede Justitsminister sagde, at jeg gik ud fra en fejl Forudsætning, naar jeg mente, at en Klage fra en Moder til et Barn udenfor Ægteskab ikke kunde naa Justitsministeren. Det mener jeg naturligvis i og for sig slet ikke, men de Oplysninger, som den højtærede Justitsminister tidligere har givet om, at han overhovedet ingen Klage har modtaget, viser, at selv om Klager kan naa derop, er de ikke naaet derop. I Praktis henvender Moderen sig til den udbetalende Myndigheds Kontor, og naar hun beklager sig over, at Bidragene er alt for smaa, henviser vedkommende hende til de Bekendtgørelser, hvorefter Bidragene er af den Størrelse, der er fastsat af Overvridheden i Kraft af Loven. Moderen maa saa tro, at der intet mere er at gøre, og henvender sig derfor ikke til Justitsministeren med Klage. Det viser, at naar man vil forhøje Bidragene, skal man ikke gøre det paa Grund af Klager udefra, men fordi man i Justitsministeriet ved Sammenligning med Forholdene, som jeg gjorde Rede for, kan se, at Bidragene ikke er fastsatte i Overensstemmelse med Loven.

Hvad angaar det andet Spørgsmaal, som jeg tillod mig at henvende mig til Justitsministeren om, har jeg aabentbart ikke udtalt mig klart, siden den højtærede